

[Ministeren for kulturelle anliggender]

kultur- og undervisningssektoren, helt bortset fra at der skal ske en koordinering med Dansk Handicap Idræts-Forbund. Jeg vil derfor foretrække, at forslaget gennemarbejdes på disse felter, før der vedtages mere konkrete foranstaltninger.

For det andet vil jeg foretrække, at man afventer breddeidrætsudvalgets arbejde, som forventes færdiggjort i den nærmeste fremtid. Af breddeidrætsudvalgets kommissorium fremgår bl.a., at udvalget skal holde sig i kontakt med organisationer som Dansk Handicap Idræts-Forbund, og jeg ved, at forbundet har afgivet en skriftlig redegørelse, som indgår i udvalgets arbejde. I redegørelsen fremsættes bl.a. forskellige forslag til forbedring af handicapidrættens vilkår. Derfor finder jeg, at det vil være naturligt at afvente breddeidrætsudvalgets betænkning, således at udvalget kan få mulighed for at gennemarbejde Dansk Handicap Idræts-Forbunds forslag, men i øvrigt også lade handicapidrættens indgå i udvalgets forslag til forbedring af breddeidrættens vilkår generelt. Forslagsstillerne har selv i indledningen til bemærkningerne erklæret sig enige i denne sammenhæng, og jeg håber, at forslagsstillerne vil have tålmodighed til at afvente breddeidrætsudvalgets redegørelse og forslag.

Jimmy Stahr (S):

Jeg vil gerne starte med en uforbeholden ros til VS og hr. Tinning for den måde, man i bemærkningerne har opstillet målene for og beskrivelsen af centrenes opgaver. Det er på den måde blevet gjort meget klart, hvad det er, man sigter imod, og jeg kan give tilslutning fra socialdemokratiets side til, at vi arbejder mod disse mål. Og jeg synes også, at regeringen skal arbejde i den retning.

Jeg kan ikke på stående fod overskue, om denne »to-center tanke« er den rigtige i denne sammenhæng. Det lyder rigtigt, og det kan godt være, det er dér, vi skal ende; men det er nok lidt svært på grundlag af materialet her at sige, at det lige er de to centre, vi skal have. VS er inde på i bemærkningerne, at vi jo inden for de sidste år har foreslået en del centre. Så var det Dantop, og så var det Team Danmark, og så var det centre af den ene og den anden art. Jeg kan godt forstå, man lige griber ideen om et center, men måske ville det være naturligt at samarbejde

med et eller flere af de eksisterende centre. Jeg tænker på sådanne ting som f.eks. svømmehaller, som vi ved er en forfærdelig dyr historie, så det er måske ikke udelukket, at to centre kunne være fælles om en svømmehal.

Jeg mener, at der er nogle problemer omkring selve udformningen af det. Men jeg vil også tro, at VS stort set er tilfreds med, at vi erklærer os enige i målsætningen, og at det skal laves. Om det så skal være lige på denne måde, tør jeg ikke sige på nuværende tidspunkt.

Flemming Jensen (KF):

Hr. Tinning indledte med at håbe, at den tone, der har præget den første afdeling af debatten, også selv om det var idrætsordførerne, også ville komme til at præge den anden.

Jeg kan forsikre hr. Tinning om én ting i hvert fald. For mit vedkommende vil der ikke blive noget forsøg på at tale os fra hinanden. Jeg håber, vi derimod kunne tale os nærmere. Selve debatten er god at få, fordi debatten også giver os nogle oplysninger, skaber kendskab, og først når vi har det kendskab, er der en baggrund for handling.

Ministeren har allerede nævnt, at der er en betydelig forståelse i ministeriet, også af økonomisk karakter, for handicapidrættens. Det tror jeg vi alle glæder os over. Forslagsstillerne nævner i øvrigt også, som ministeren gjorde det, at handicapidrættens position skal ses i forhold til hele idrætsbilledet. Og netop på denne baggrund var det måske nok klogt at afvente breddeidrætsudvalgets betænkning, selv om jeg erkender, at der også i handicapidræt, og måske ikke mindst dér, findes overordentlig megen eliteidræt.

Jeg tror også, vi skal studere centeret i Ranum, hvor man jo har opbygget et center med mange muligheder. Der er foruden idræt dramatik, musik, tegning, maling osv. Jeg tror også, vi i udvalget må se på, i hvilket omfang man kan klare disse opgaver eller væsentlige dele af dem lokalt. Det er min opfattelse, at der i kommunerne er megen velvilje over for handicapidrættens – det manglede da for øvrigt også bare andet! – og at den også helt naturligt virker som en del af det samlede idrætsbillede i kommunerne.

Ranum, som vi også på foranledning af denne debat for første gang – i hvert fald for